

მოგილოცაჲთ წაღო წუგონ, ახანაჲს

საქართველო
საბჭოთა კავშირი

ახალი წელი... ბჭა მუვიდობა!

ნახ. ა. ბანძელა

ს ი ა ნ ბ ი

ახალი წელი შეიპყრო
ამერიკელმა ძიამა,

ძველი, ჰიტლერულ მუნდირით
გამოაწყო და იამა!

საზღაური ქარხნისათვის

(ირანული იგავი)

ამერიკა მოითხოვს, რათა ირანმა ნავთის მრეწველობის ნაციონალიზაციის გამო, ინგლისის მრეწველებს კომპენსაცია გადაუხადოს.

ამასთან დაკავშირებით, ირანის მეჯლისში დეპუტატმა ნარიმანმა განაცხადა: ამერიკელები წინადადებას იძლევიან კომპენსაცია გადაუხადოთ მძარცველებს, როგორც საზღაური ძარცვისათვის. გაზეთებიდან

სახლში ქურდი დაიჭირეს,
ნაპარავიც თან უპოვეს,
არც გადახეს, არც წაართვეს,
მხოლოდ კარში გასვლა სთხოვეს!
გაჭიუტდა მომპარავი,
„მჩაგრავენო“ — იყაყანა
და სამართლის დასადგენად
უმად მოლა მოიყვანა.
„მოსამართლემ“ ქურდის ხელში
უფრო მეტი ნახა, ვიდრე
გაქურდულის სახლში იყო
საქრთამო თუ სხვა სიმდიდრე
და განსაჯა: „როგორც ვხედავთ,
ქურდს შრომა აქვს განუღი
ამ ბინაში: მისი ხელით
კარადაა აწეული,
თან შიშითა და სიფრთხილით
ხადიჩაა ჩამოსხნილი,

ამას გარდა, ამ საბრალომ,
ოქროები ზანდუკიდან
წვადებით და ჭირისოფლით
თითო-თითოდ ამოზიდა,
მერე შეკრა დიდ ბოხჩაში, —
არ დაზოგა კაცმა თავი,
ამ ჭაფისთვის კიდევ უნდა
დაისაჯოს საცოდავი?
მე მოვიტხოვ: გაქურდულმა
მას მიუზღოს შრომის ჭიდოც
მით, რომ იმან ნაქურდადი
ქურდს ბინაზე მიუზიდოს!

„განაჩენი“, როგორც ვხედავთ
ყაჩაღობას კიდევ სჭარბობს,
თაღლითების სამართალში,
ამკარაა, მოლა ყაღბობს,
და არ გვიკვირს, თუ ინგლისზე
უოლ-სტრიტიც ამას ამბობს.

ვახსენებ

— მაღამ, თქვენი შვილი მობილი-
ზაციით ჯარში მიგვყავს.

— თქვენ დაიგვიანეთ, ბატონო, ის
უკვე მობილიზებულია მშვიდობის და-
ცვის კომიტეტის მიერ...

აღენაუკის საჩუქრები

ეს თოვლის პაპა კი არა
თვით ომის ღმერთი — მარსია!
სურათი ბონის მთავრობის
ფორმა და შინაარსია!

საათმა თორმეტი და-
რეკა. ახალ წელიწადს მოგი-
ლოცაოთ, ამხანაგებო! დაე,
სულ უფრო მეტად ჰყვოდეს
და კვლავ იფურჩქნებოდეს
ჩვენი ბედნიერი ქვეყანა!

ნება მომეცით ამ შემ-
თხვევაშიც კონკრეტული ვი-
ყო და მოყვარესა, თუ ჩემს
საკბილოს ცალ-ცალკე მივუ-
ლოცო.

პირველად ყოვლისა, მინდა მათი სადღევრძელო
დავლიო, ვინც დაუღალავად, სწრაფი ტემპით აშენებს
ჩვენს ქვეყანას, ჩვენს ბრწყინვალე მომავალს. ამხსვრევს რა
გამომუშავეების ყოველგვარ ძველ ნორმას, თვეში ორი თვის
გეგმას ასრულებს და ისეთ უხერხულ მდგომარეობაში
მაგდებს, რომ ვიდრე მე მორიგ ახალ წელს მივულოცავ-
დე, იგი წამდაუწუმ მილოცავს ხან 1955 წელს, ხან
1960-ს და ასე გასინჯეთ, 1970 წლის დადგომასაც კი.

დღევრძელობა და გამარჯვება ნუ მოაკლოს ჩვენი
დედაქალაქის მშენებლებს, რომლებმაც საახალწლოდ
რუსთაველისა და პლენაროვის პროსპექტებზე ხელი
ჩამოართმევენ, ძველი აკანკალებული ხიდის მაგიერ
ახალი, ბურჯებმაგარი და მკერდგანიერი ხიდი „ვადეს“.

როცა ამ სიტყვებს ვლაპარაკობ, ვიცი ტუჩებზე
ღიმილი უთამაშვებთ ჩვენი მთავრობის სასახლის მშენებ-
ლებს, რომლებიც ხსენებულ სასახლის სვეტებივით მკვიდ-
რად აღდგანან თავიანთ საქმეს და ახალ წელს, მათი
სამუშაო ობიექტის დამამთავრებელ წელს, მრავალმნიშ-
ვნელოვანი ლოზუნგით ხვდებიან: „ქობებს დიდი ხანია
ვანგრევთ, ყოველი შენობა ჩვენში—სასახლეა. გაუმარ-
ჯოს სასახლეების მშენებლობას!“

თვალი გადავავლოთ, მეგობრებო, სავარდო და სა-
მაისო ქუთაისს, დავაქვაცებულ, ინდუსტრიულ ქუთაისს,
საოლქო ქუთაისს!

რა გული მოგცემს იმის უფლებას, რომ სავსე
ყანწით არ გაიხსენო ქვათურელი და ტყიბულელი მე-
შახტეები!

ყანწს ვცლი და წყვილი ჩაის ჰქიქით ვადღევრძე-
ლებ ჩვენს მეჩაიეებს, რომლებმაც იმდენი ჩაი მოიყვანეს,
რომ მოსაკრეფად ახლა ახალი მანქანებიც დაიხმარეს.
ეს ლამაზი და გონიერი მანქანა ჩაის ბუჩქების „ქორჩის
გადავარცხნას“ თვით შეუდგა და მეჩაიეები ახალ წელს
ახალი საჩაიო მიღწევებით ხვდებიან!

მაგრამ ენამქვერობამ გამიტაცა, მეგობრებო, ახალ
წლიდან, მომავალ ახალ წლამდე რომ ხელში სასმისი მე-
ჭიროს, ჩვენი აყვავებული ოლქების მიღწევებს და ჩვენი
მოწინავე ადამიანების სადღევრძელოების ჩამოთვლასაც
კი ვერ მოვასწრებ.

მიუხედავად იმისა, რომ ელსადგურის აგება ჩვენში
ვერაღვის გააკვირვებს, ნება მომეცით ცალკე სადღევრძე-
ლო შევსვა და წარმატება ვუსურვო ჩვენს ორთაჭალჰესე-
ლებს, რაც შეიძლება მალე, რაც შეიძლება მეტი სი-
ნათლე მისცენ თელასელებს, იმ გაუმადლარ თელასე-
ლებს, როქელთაც განუსაზღვრელი ელექტროენერგია
სჭირდებათ, რომ სწორედ თორმეტ საათზე სინათლე არ
ჩაგვიქრონ და მათ სადღევრძელებლად აღებული ღვინით
სავსე ყანწი სიბნელეში არ დაგვალევიონ!

თელასელებზე გამახსენდა:—ასეთი ტკბილი სად-
ღევრძელოების შემდეგ სურვილი აღმეძრა ზოგიერთი
ჩემი საკბილოს მეკვლე ვიყო:

1952 წლის მოახლოვებას (დიახ, 1952 წლის) ვუ-
ლოცავ ლესელიძის ქ. № 27-ში მდებარე საქ. სარეწაო
საბჭოს სისტემის ბავშვთა ატელიეს გამგეს ამხ. ბენო
ნარსიას. მისი ატელიე ჯერ კიდევ ქრის და კერავს
1951 წლის 20 დეკემბრისათვის შესაკერ მოქ. ნ. ს-ს

ბავშვის პალტოს (და არა მარტო ამ პალტოს). ცოტა
სწრაფად, ამხ. ბენო, ვიდრე ჩვენ 1954 წლის დადგომას
ვილესასწაულებდეთ, იქნებ თქვენ 1952 წლის დადგომას
როგორმე გახდეთ!

ამის შემდეგ მინდა მოვიკითხო თბილისის მე-13,
მე-14 პოლიკლინიკებისა და პირველი ვენდისპანსერის
მთავარი ბუხალტრები, რომლებმაც გასულ მისალოც
წლებში გულუხვობის იშვიათი მაგალითები გვიჩვენეს.
ისინი ფართოდ ხსნიდნენ სახელმწიფო ჯიბეს და ზო-
გიერთ თანამშრომელს დაუმსახურებლად უმატებდნენ
ხელფასს „დამსახურებისათვის“. დაე, ბედოვლათობის
მტვერი ჩამოებერტყოთ კალთებიდან და მეტი გულის-
ყურით ეჩხაკუნებინოთ საანგარიშოს კოჭები!

ჩანგალი გადავავლოთ საქარაველოს ზოგიერთ რა-
იონს: პირველად ვესტუმროთ ცხაკაიას რაიონის სო-
ფელ ზანის კოლმეურნეობის ყოფილ თავმჯდომარეს აგრო-
ტექნიკოს ვლადიმერ კვიტატიანს. მას ხელში ღვინით
სავსე ორი ფიალა უჭირავს, ერთი ფიალით ადღევრძე-
ლებს სუფრის თავში მჯდომ ერთ ცოლ-შვილს, მეორე-
თი—სუფრის ბოლოში ჩამწკრივებულ მეორე ცოლ-შვილს.
თავში ძველი ცოლ-შვილია, ბოლოში—ახალი. დიდი გუ-
ლი და საკმაო გაძლება მოგცეს, ვალოდია ეფენდი! ჰარამ-
ხანა რომ გაგიხსნია, სად გკონია შენი თავი, ბიძიკო?!
მაინც ყოჩაღ შენს ვაჟკაცობას: ერთ ჰერქვეშ, ერთ
ოჯახში რომ ასე სიამტკბილობით ათავსებ ცოლ-შვი-
ლებს!

დღევრძელობა ნუ მოგაკლოთ, ხაშურელებო! მაგრამ
დღევრძელებას ღვინო უნდა, ჩემო მეგობრებო, და ვა-
ზის დარგვა-მყნობას თუ ისე მოეპყრობით, როგორც
მას გასულ წლებში ეპყრობოდით, მალე, ალბათ, თქვენ-
თან სტუმრად მოსულს, ბორჯომის წყლით მომიწევს
თქვენი დალოცვა!

შემოდგი ფეხი, კარალებო!.. ჩემამდე მოალწია იმ
ამბავმა, რომ გორის რაიონის სოფ. კარაღეთის კოლ-
მეურნეობაში დიდ პატივსა სცემთ პირუტყვს. თქვენი
ძროხები ნახევრადაც ძლივს ასრულებენ წველადობის
გეგმას. ღვინის გარდა რძეც დაგჭირდება, ყოველთვის
ხომ საახალწლო ზეიმი არ იქნება, კოლმეურნეობის თავ-
მჯდომარეე ჯაშაშვილო!

კარზე მიუკაქუნებლად გადაეცი ჩემი მოკითხვა სო-
ფელ ახრისის კოლმეურნეობის ხელმძღვანელებს, რომ-
ლებმაც ჯიშინი თუ უჯიშო პირუტყვი ყინვის ანაბარა
მიატოვეს მინებჩალეწილ და შეუყუმონტებელ ბოსლებში.

აქედანა და თქვენამდი, ვარდი მასხია ყელამდი,
ყვარლებო! ამ სუსხიან იანვარში ვარდი რამ გაგახსენ-
ნაო, მეტყვით, მაგრამ ისიც უნდა მოგახსენოთ, რომ ყა-
ზანლიყის ვარდი მინდა გაგახსენოთ. ვარდი მარტო
პოეტების სატრუიალო საგანი არ არის, მეგობრებო,
და მომავალი წლისათვის მაინც შეგესრულებინოთ მისი
გაშენება-მოვლის სახელმწიფო გეგმა! ზაფხულის საქმეს
ამ ზამთარში იმიტომ გახსენებთ, რომ ზოგან საზამთრო
საკითხიც ვერა გაქვთ მოგვარებული. აბა, შეიხედეთ
მთისძირის რვაწლიან სკოლაში. სადაც არის გათენდება,
ოთახებს მოსწავლეები ესტუმრებიან და გაგიზგიზებული
ღუმელების მაგიერ თოვლის ბაბუა დაუხვდებათ!

ამის შემდეგ... თუმცა, ალბათ, მკითხავთ: ერთ დღეს,

ამ საახალწლო დღესასწაუ-
ლის დროს ასეთი მიღწევების
გვერდით ასეთი უარყოფი-
თი წვრილმანები რამ გაგა-
ხსენაო, მაგრამ თქვენ რომ
შემწვარი გოქ-ინდაურები
გიწყვიათ სუფრაზე, მეც ხომ
კაცი ვარ, მეც ხომ მინდოდა
საკბილო!..

ნახ. გ. ლომიძისა

სათამაშოებით შეშინებული

ჩეხოსლოვაკიდან, პოლონეთიდან და აღმოსავლეთ გერმანიიდან შეტანილი სათამაშოების გამო, ამერიკელმა რეაქციონერებმა აურხაური ასტეხეს.

გაზეთი

— ვაჟიანი. კალო. მშვიდობა ხომ არ ვინცა დამიბიდა სახალწლოდ, ასეთი საშინელი სათამაშოები რომ შევიძინია

საქართველო სურათი

ჩოკა ლამარა თბილისში წამოსდა შეთანხმება ირანის, ირანზე ერთპიროვნად ვრცელდება მერე მოიხიბნენ სწავლის გაგრძელების სურვილი მიიძინეს და ისევ დადგნა.

— ღმერთო კი მოკლული... შე გეძლი არ მიშეგებარა, შე დალიკ ვილი! — შეუცხადა ლამარა — დღესით ჰატარა მისებრებზე ოჯახში, სადაც ის იღმა სანქციონებზე. ამ კი რა დიდი შრომა შენ დაგვირგა? შე და იმიღერე — არ, ჩვენი ოჯახის მშენი შენგაწვდობდა. არც ნანაში ვართ მანქანადანაც ფათილი. სულ რაღაც ოთხი ოთახი გვიპირებს, შეშაბანი და სამხარეთლო, პატარა საკუთარი და ახანის ოთახი. ეს არის და ეს... ზანაზოც იქვე... ქვემო ერთ კუთხეში საბურთაო მუხლი, მეორე კუთხეში — ღვინო, სანქციონები. ვიდრეც კარგად ნინა ნანას და სულხერას და დასვენების პატარა, პატარა კი არა, ნანა გული ისევე ბაბია. სადაცმეოც წყვილი, ახალგაზრდები კვავდნენ. ჩვენი ისტორი ახლა დიდი ფაბრიკის დირექტორია დანაშაუნი. ახლა მოგვინახობს მთელი მთელი... ერთი სიტყვით, ჩვენი დღე-ღამეები ბავშვობა ახლად მარტანს მივხვდებით... ერთი სიტყვით, ჩვენი დღე-ღამეები გაბატონდა, ჩვენი ირანი, და როგორც წინდ ლამარა კურსის განაგრძობს, ისე მიიქცევა.

ირანში ბევრი არა ჩემივე გვიჩინო მშობლიური დღე-ღამეების შესახებ, მაგრამ ლამარის სიტყვებმა სასიხო მიიძინეს და ისიც ჩამოვიდა თბილისში. შეშა-ახალგაზრდობის საღობის სკოლაში თითქმის მთავრად დასრულდა იგი იმიღერებ. ფრანკონსპექტით დადიოდა ირანში. მაგრამ სკოლაში ორი-სამი დღის სირაუს შემდეგ, ლამარის ისე დატოვებდა ოჯახური საქმეები, რომ მათ შემოსულს ირანში ბევრს აწუხებდა და სახე-ფორმა უკეთესად დაგვიტოვებდა ირანში ბევრს აწუხებდა ოჯახური საქმეების განაგრძობის კუთხით. თავა შევიკვია, უკეთესად არაფერი უნდაქმნა, მაგრამ ჩოკა ერთხელ სამხარეთლოდ მოვიკვანძოთ დამარხდა ზრ-ირანი სამხარეთლოში ნანა, ეხარა მითინანა და საყვდობით მიმართა ლამარს.

— რა რომ სხალსავით მოუხედავ იყოს, რა ჩვენი ზრალია? უჩრა... ლა რამის გაკეთების ზოლი დასწრდება. ბავის საკმეს შე ხომ არ გვაკეთებენ? — გაკეთებდა ლამარ და ტრანსპარენს შეუღებდა ფრანკონსპექტს დახედა.

ეს იყო და ეს. იმიღერის შინაშეში გააჩნდი ლამარა უფრო მიზეზიანი გახდა. მისი გული ველანდობით მიიღო ირანში.

კვირა დღე იყო. ლამარა დაბადების დღის ზეიმობდა. მამალბების ოჯახში ჯეჯე კლასიკური კამერატიკა, აკკორდონი, ზამრანდელი. ველზე გეზად ეს თვით დასახლდით, რომელიც მეორეხარის სასკოლო იყო მითინანა. ლამარა თავდაპირველად დადიოდა ირანში და ცდილობდა ველანდობით შეეფერის სახის სიტყვით მიმართა. ჩრდილს ველანდობით შეეფერებოდა და სტუმრებმა ცოცხალი და მათი ბული თვარის მასხანდელმა ისინი სასაიდლო ოთახში მიიპატოცა.

— ქადაბატონო ლამარა! — მიმართა მას დიმიტრი იმიღერის თანამშრომელმა ცაცხა და თვლიდა ირანზე ანა... — რატომ ვამბობ აიგონ ციკლომით, რომ თქვენმა ბაბია ასეთი ძვირფასი იყო. ვეფილა ხართდა? — ლამარა შეჩინა. ცაცხა თვლიდა დასანა. მისი უფრო გულსკლავად მიმართა ეს სიტყვით, რომ ისინი ამ კაცისგან მინდობა, ჩრდილს იყო. ეს თვინანდელად თვლიდა. დანაში, მაგრამ იმეორა: — ირანში სტუმრის თვალის ასახედა შეუღებნა-ი და ლამითვე უსახელო სტუმრის: — ეს ვეფილი, პატრიონ სვეტარი, იმიღერებ გამოაწერა სოფლის სახეობრივად.

სტუმრებმა გულანდა დიკოსტისი. აღმოჩენული ირანი კი თვინანდელში სარეაქციულად ვიხიკა.

— თუ ვეფილი მითინანი, რა მქონა — კითხის ლამარის შეგონარს ჭალმა, თათრებში... — ირანში... რა შესინაშევი სახელი. ეს ლამარს ხე ვიდა უხედა, თვინანი შეინანი... — იგზარე სიტყვით, თათრმა... იმიღერებ უხედა. ნამეტანი ქრული ჩოკია, მაგრამ რა უნდას. მავით ვითამბუნა რომ არ შეიძლება, ხომ იყო?

— ჩოკიათ — ვადამიბიბიბით თათრებში... — დღის სულ არ ვამოქედნის, რე კრებ-მარტონი შეგონა, უნდა, იმიღერებ, უნდა... ეს პირველი სახელი იმიღერებ ხომ არ შეგონა? — განაგრძობდა მიხიბის თათრები.

ლამარა ირანი შეგონების ცხელი სიკვლის მიზეზი. ზოგან-ზოგან ლამარისან სახე მითინანად, მაგრამ სწავლად ისევ მშენი გამოამეტყველდა მთლი და განაგრძობდა სტუმრების მიპატოცება სასაიდლო ოთახში.

— ლამარა რამ ვეფილი, ლამარა! — შეუვირა მითინანდელმა ვადამიბიბიბით იმიღერებ.

— ეს უკეთესობა, როგორ არა გრცხებოდა, ლამარა... — თვის იმიღერებზე ვეფილი ვეფილი, თათრმა სასაიდლო გამადილი... მიდიკოსა...

— ლამარა რამ ვეფილი, ლამარა! — შეუვირა მითინანდელმა ვადამიბიბიბით იმიღერებ.

— შეგონება, ვეფილით არა, მთელმა ჭალკმა უნდა ვიგონი შენი ოთახში, ისე ვერ მოვიხედავ, ახლევ ვილი ცაცხა ვეფილებზე, ახლევ... — აქამდელი ისევ ლამარა, მაგრამ ამ დროს ირანში მისი მითინანი.

— შეუდილი არ შეუღებდა, ავანაში ხომ რატომ არ აძიოდა?

ლამარა ტრანსპარენს დახედა. ირანში ხელი დადიდა თვის პატარა ჩემ უნდას და სარეაქციულად ვეფილა სარეაქციულად. იმიღერებ მითინანდელ ვეფილები ცოლი, ხელი ჩაქონა და ირანში გაეფიდა.

ირანში წამოსდის შეგონებ, მამებლ ასატინი დადიდა მამალბების ოჯახში, ვეფილებზე ლამარა მოვიხედავს არ ასახედა ვეფილის.

— დამიანი არა ხარ? შეუღე სახარეთლოში... სასიკვლავო ვეფი ვეფილებზე რომელიც ვეფილები ამ მარტონულ ჭალმა — შენი დარბაზები კლავო, ზანაზოც ვიბიბი, სახელი ვეფილი, თუ ზალბაში გრცხებოთ არ ვეფილებ, ავანაში ხომ რატომ არ აძიოდა?

— რა ვეფილებ, ასეთია ზოგის განსაზღვრა, ჩემი ლამარა. შენ ოჯახში უნდა შესტრული შენი ვეფილები, შე — ვადამიბიბი...

— ვეფი ჩვენი ვეფილები, — თვლიდა ლამარა, — რამ ვეფილი ირანში, რამ ავეფი ვეფილები, რა სწავლი უხედა ქონდა, არ ჩემი სასიკვლავის მოვიხედავ იყო უნდა ჩვენი ვეფილი მოვიხედავ ვეფილებზე, არ ჩემი ვეფილი. იღარ შეუღელა ვეფი შენი მითინანდელში... ვეფილებ ვეფილები, ვეფილებ ვეფილები...

— ტუფილი ვეფილები, ირანი შეინანი აღარ დამარტონებ, ანუ მას უნდა იყოს მითინანდელის.

— რატომ? შენ რა იყო ირანი ვეფილებში?

— ვეფი... — ვეფი მითი ადვოკატო-ვეფილები იყო... — ვეფი, რა იქნა უნდა, ირანი შეინანი არის, ვადამიბიბი... — შეინანი — შეუცხადა ლამარა...

— როგორც ჩანს, ირანისათვის ის საღობი სახეობრივი უყოფილა. მის წინაშე ცხოვრების ფათი გვა ვადამარა, ლამარა, მე იგი ვადამიბიბი მოვაწეე და თუ, შეუღე!

— იმიღერებ ვეფილი ვეფილი ლამარა, ირანი ტუფილი იყო ვეფილებზე, ახლევ ვეფილები სასიკვლავო ვეფილები ირანი და მითინანდელის რე-ვეფილები ირანი ვეფილები.

ბიზნესი თუ საქონელი

ჩრდილოეთი გონიერების

მთავია შენიხევა ჩოკია, რაც კომლენერობა თავის შემოსავლად ხანდით დაქვია... ასეთი ციკლომით კომლენერობა ეს დროს ვეფილი უსალოვლოდ დახედავდა, თვინანდელმა მას ზანაზოც კომლენერობის შენახეობით და აღუფრებ, ქუჩა-ქუჩა დადიდა და ვეფილი.

რუსთაველის პროსპექტი. შუადღე. გაჩაღებული ვეკრობა... ინდურები დიდ მიწრებაში არიან.

საქონის ქუჩა. გაჩაღებული ვეფილი უსახელოდ და ციკლომით ვეფილები.

რუსთაველის ძველის ახლის, გულსკლავად იგზახეს სახის შენეგით ინდურების ხისფეხს ხანდას.

ვაქევის ქუჩა, № 10. საფეფოსი შენიხევა! კომლენერებზე უნდა ხანდის კარგანად ავეფილი ვეფი ჩოკია ტუფილი, მითინანდელს ჩაღას დახედა უნდა შენიხის სახალხო სტუმრის დასაშვებებელი...

საქონელი: მითინანდელის ქუჩის და ციკლომით საქონელი დადიოდა ვეფილებზე. სასიკვლავო ხანა-ჩოკია ჩაღს ხანდას... ვეფილებში... მითინანი თათრები ვეფილი იყო არა, საყვდობრივი არ ვეფილი...

6544 კანდელახი

არდაბატონი ქ ა რ ლ მ ბ ლ ა მ მ. სარეაქციული კოლომბი: გრ. ახაშვი, ა. გ. ბელიაშვილი, გ. ი. გარეაშვილი, უჩა ვეფილი, ე. ნონეშვილი, ხ. ფაშაშვილი.

ბიზნესი. Сатарико-журналистический журнал „Инаугу“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 48. ტელ. 8-10-48. გ. ი. გარეაშვილი, უჩა ვეფილი, ე. ნონეშვილი, ხ. ფაშაშვილი. ტელ. 8-10-48. დასაბ. 1952 წ. 20.XII. სტამბა „ზარი ვისტორია“, რუსთაველის პროსპ. № 42. შეჯ. № 3267 გამოც. № 24 ტირ. 15.000. უფ. 17881.